

KREKOVA BANKA d.d.

KREKOV SREBRNIK - LEPO DARILO

LETO 1

ŠTEVILKA 5

PRORAČUN

N

aša občina se je uradno rodila 1. 1. 1995, zares zaživela pa šele s sprejemom statuta. Naše delo in uresničevanje načrtov je odvisno od razpoložljivega denarja, zato je bil skrajni čas za sprejem proračuna občine. To se je zgodilo na sedmi seji sveta občine, dne 18. 8. 1995.

Pozen sprejem proračuna ima številne objektivne vzroke.

Na sestavljanje proračuna je vplival program razvoja nove šoštanske občine in številni občani, ki so mi v pismih, po telefonu in v osebnih razgovorih našli vrsto problemov in svoja videnja razvoja občine. Tako lahko trdim, da torej proračun ni izdelek zaprte skupine ljudi, ampak je finančni plan, ki je v največji možni meri upošteval želje občanov. Proračun za leto 1995 sledi trem ciljem:

1. zagotoviti sredstva za dokončanje vseh tekočih investicij v naši občini,
2. zagotoviti sredstva za najnujnejše vzdrževanje komunalne infrastrukture in
3. zagotoviti sredstva za pridobitev oz. izdelavo dokumentacije za projekte, ki bi jih občina izvajala v prihodnjih letih.

V okviru prve točke gre predvsem za dokončanje toplifikacije Topolšice in Florjana. Predvsem zaradi Bolnice Topolšica je treba z ogrevanjem pričeti 15. 9. Trenutno stanje kaže, da bo časovni načrt uresničen. Drugo je dokončanje telovadnice pri OŠ Bibe Ročka. Kot sem seznanjen, potekajo dela zadovoljivo. Potrebno je še 15 mio SIT, da bo telovadnica usposobljena in bodo šolarji lahko telovadili v njej. Rok je seveda začetek pouka v šolskem letu 1995/96. Tretje je dokončanje izgradnje vodovoda v Belih Vodah. Ne po naši krivdi je gradnja nekoliko zastala v fazi, ko se je na vodovod priključilo le nekaj porabnikov, pa še ti imajo težave. Dogovorjeno je, da se investicija konča 20. 9.

Na drugo točko se navezujejo pogovori s predsedniki KS, v katerih smo ugotovili, da je tekoče najnujnejše vzdrževanje pomembno predvsem zato, da ne nastaja še večja škoda. Sem sodijo čiščenje propustov, urejanje bankin, manjši posegi pri opornih zidovih, nasipanje cest...

Gledé tretje točke je nujno poudariti, da danes brez dobro pripravljene dokumentacije za projekte, le-teh ni mogoče kvalitetno realizirati. Poleg tega brez kvalitetne dokumentacije tudi ni mogoče konkurirati pri republiških kreditih in pri pridobitvi sredstev. Pri nas gre za pripravo in pridobitev dokumentacije za bodoče projekte: vodovod Šentvid, obvoznica Šoštanj, toplifikacija Pohorastnik - Metleče - Gorice, nekaj lokalnih cest, plinifikacija Ravne - Gaberke.

Za pomoč pri sestavljanju proračuna se zahvaljujem vsem sodelavcem in strokovnim delavkam oddelka za finance bivše skupne občine.

Ocenjujem, da se občina doslej zadovoljivo postavlja na lastne noge. Osamosvojitve pa ne bo popolna vse do premoženjsko - delitvene bilance z mestno občino Velenje in občino Šmartno ob Paki.

S svojim delom želimo doseči, da bi se vsak občan dobro počutil tako v svojem ožjem okolju kakor tudi v občini.

Vaš župan
Dr. Bogdan Menih

Bogdan Menih

NAPOVEDNIK

■ stran 2

Leva stran

Bo koalicija preživela?

■ stran 4

Kultura v Gaberkah

Uspešne Kravje dirke

■ strani 5

Mladi športniki tekmujejo

za medalje

Lani lepi športni uspehi

■ stran 6

Sprehodi po okolici

Zanimivosti na vsakem koraku

O B Č I N E LIST Š O Š T A N J

Uvodnik

Kot bi trenil je mesec na okoli in pred vami je že peta številka Lista. Uredništva nista premala niti poletna vročina niti dopustniško vzdušje. Nasprotno, številni dogodki in prireditve zahtevajo še več energije. V Listu lahko preberete, kako vroč je bil avgust na vseh področjih. Najprej na vremenskem: Poletno vročino je drugi teden presekalo neurje, katerega posledice ne bo moč kmalu odpraviti. Naravne nesreče ne poznajo administrativnih meja in župan je že navezal stike s kolegi sosednjih občin, ki so jih tudi prizadele poplave. Pomembno se je dobro pripraviti na razgovore z državnimi skladi, kjer bomo zaprosili za finančno pomoč pri sanaciji.

Poleg po vročini, si bodo mlade gasilke olimpiado v Italiji najbolj zapomnile po olimpijski zmagi in ogromnih količinah testenin, ki so jih pojedle. Hudo potili so se tudi župan in njegovi sodelavci pri sestavljanju proračuna. Na sedmi seji sveta pa tokrat presenetljivo zares vroče sploh ni postalo. Svetniki so proračun sprejeli enoglasno.

Nič manj vroče pa ni bilo obiskovalcem številnih prireditev in veselice, ki so se dogajale na prostem. V Gaberkah je bilo najbolj vroče kravam, njihovim gonilem in tistim, ki so stavili. Izkupiček so si razdelili trije.

Na vseh področjih pa je pričakovati znižanje temperatur. V poplavih prizadete že skrbijo hladnejši dnevi, ki se hitro bližajo: Bo uspelo škodo vsaj delno sanirati pred zimo? Tudi sezona gasilskih tekmovanj gre počasi h koncu. Topolškimi gasilkam bo verjetno bolj vroče spet na svetovnem prvenstvu čez dve leti na Danskem, ko bodo branile naslov evropskih prvakinj.

Na političnem področju so sprejeti temeljni akti naše občine, ostaja še premoženjsko - delitvena bilanca z občinama Velenje in Šmartno ob Paki in sistematiziranje uprave.

Najbolj vroče pa bo verjetno našim šolarjem in šolnikom, ki bodo prihodnji teden spet zasedli šolske klopi.

U. M.

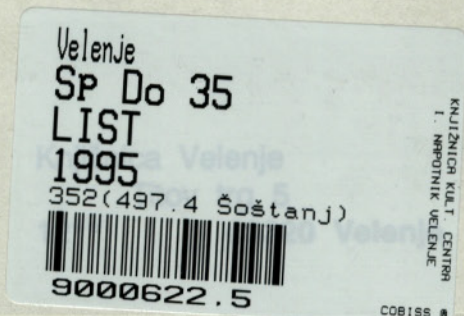
Dopisujte v List
občine Šoštanj

ENO POLETJE - DVE NEURJI

V sredo, 9. avgusta, zgodaj popoldne je neurje začelo že drugič letos pustošiti po naši občini, predvsem po Velunji in v Strmini. Potoka sta prestopila bregove, takoj nato so sirene oznanile kritične razmere in začetek reševalne akcije. Materialna škoda je ogromna. Nekateri prebivalci so ostali brez avtomobilov, gospodinjstev aparatov in tudi povsem brez kmetijske letine.

FOTO: POF

ČETRTEK, 24. AVGUST 1995

CENA 100 SIT

ZLATE OLIMPIJKE

N

a 10. mladinski gasilski olimpiadi v Arcu v Italiji so mlade gasilke iz

Topolšice zaslužno osvojile naslov olimpijskih prvakinj in se v domači kraj vrnile z dvema pokalom. Na svečanem sprejemu ob prihodu domov so se vrstili stiski rok in čestitke. Nepopisno veselje je orosilo marsikatero oko in je trajalo dolgo v noč. Zlatim Topolščankam so čestitali

župan dr. Bogdan Menih ter številni funkcionarji Gasilske zveze in predstavniki društev. Na sliki so v prvi vrsti, od leve proti desni: Branka Pocajt, Helena Menih, Nina Ovčjak, Janja Zager, Vesna Juvan, Nina Ledinek, Monika Volk ter v drugi vrsti mentor Matjaž Lihteneker, Romana Slemenšek, Tina Hriberšek, Polona Menih, mentor Marjan Ledinek in predsednik PGD Topolšica Darko Delopst.

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

Gostinstvo
Turizem
Trgovina
d.o.o.

Kersnikova 11, 63320 Velenje
tel.: (063) 855-336
fax: (063) 855-350

V SVOJIH OBRATIH

- BISTRO ARKADE
- RESTAVRACIJA JEZERO
- RESTAVRACIJA KLUB
- VILA ŠIROKO
- DELIKATESA BISTRO ORION

NUDI VSE VRSTE GOSTINSKIH
STORITEV IN SE PRIPOROČA

LEVA STRAN

Ko so slovenski komunisti v drugi polovici osemdesetih sestopali z oblasti - ne da bi mi to vedeli (kdo bo pozabil solzice tov. Sonje Lokar), je bilo sestopanje precizno načrtovano z namenom, da v resnici ne bi nikoli sestopili! Takratna edina stranka se je hitro transformirala v levi (lepi, pozitivni, napredni,...) strankarski blok tako, da je ustanovila ali soustanovila več "različnih" strank. Tako je bila uspešno izvedena akcija "Padalca", bolj znanega pod imenom g. Zmago Jelinčič, in njegove Slovenske nacionalne stranke. Na minulih lokalnih volitvah pa so komunisti mojstrsko lansirali demokratično stranko upokojencev, znano pod kratico Desus, ki jo vodi človek, ki je v zgodnjih petdesetih letih podpisoval rubežne odločbe kmetom po Šaleški dolini.

Poleg teh spretnih manevrov za obvladovanje petdeset let starih oblastnih pozicij pa sta v času slovenske pomladi nastopila še dva momenta na strani demokratične opozicije Slovenije (DEMOS), ki sta pomagala levi strani, da se je obdržala kljub temu, da njena moč ne izvira iz volitev. Ta dva momenta, ki demokratiziranim komunistom omogočata uspešno preživetje tranzicije in grabež družbenega kapitala, sta politična neizkušenost in večkrat tudi naivnost ter pohlep po oblasti med posamezniki v vrstah strank slovenske pomladi. Mnogo jih je naplavila slovenska pomlad leta 1990 in so visoko letali v DEMOSu, pa kajkmalu zaradi intenzivnosti politične naivnosti in pohlepa po oblasti zgrmeli v ozadje, od koder še vedno operirajo, verbalno v prid demokraciji, praktično pa tako, da bi z njihovo pomočjo prejšnji mogotci brez težav vladali naslednjih petdeset let. Analiza vladavine g. Franja Bartolca in skoraj vseh članov DEMOSovega IS v Velenju kaže, kako sta se na lokalni ravni ti dve lastnosti (pohlep in naivnost) sprevrgli v celoto s prej omenjenim preciznim načrtom (ne)ses-topa z oblasti.

In zakaj je potrebno to zgodbo o (ne)uspehu velenjskega DEMOSa obujati. Ne zato, da bi se nad njo naslajali, ampak jo je v teh dneh treba nujno obuditi zaradi nauka, katerega nosi! Da je ne bi ponovili v Šoštanju!

Ko smo se v Šoštanju uspešno prebili čez čeri in pasti sprejemanja statuta, v katerih je bila glavna past nastavljena v nespremenjeni strukturi samoupravljaljskih celic, ki si jih je za uspešno funkcioniranje izkoriščevalskega sistema udarništva in samopriskupkov izmislil tov. Edvard Kardelj in katerih ime je bolj poznano pod kratico KS, nas je čakala nova preizkušnja: proračun. In ni vrag, da je ljudi najlaže spreti, kadar se deli denar. Priznati pa je treba, da je leva stran v tem primeru odigrala eno bolj modrih partij in kot opozicija tudi izjemno lokalpatriot-sko - kooperativno igro, (v kateri je, kot znani hazarder, užival celo g. Marijan Vrtačnik in tokrat tvorno sodeloval). Toda v bistvu ni bil ogrožen proračun, saj ga je župan po temeljiti uskladitvi z vsemi zainteresiranimi pripravil za dane razmere optimalno. Ogrožena bi lahko bila koalicija strank slovenske pomladi v Šoštanju, če bi popustili pod pritiski, ki so z velenjskega konca prihajali v Šoštanj. Vse kaže, da je tokrat velenjske interese, (da v Šoštanju ne bi sprejeli proračuna), ponovno lansiral v Šoštanj g. Marko Jeraj, ki je bolj znan po zagovarjanju zmotne teorije za volitve župana, ki se je kot taka v celoti izkazala na zadnjih lokalnih volitvah v Velenju. Tokrat je organiziral sestanek svoje stranke na predvečer seje občinskega sveta naše občine z namenom, da zrušijo dokument, ki ga je v sprejem predlagal župan. Pod krinko velike skrbi za razvoj krajevnih skupnosti je prepričal nekaj ljudi, da so spisali celo stran pripomb, kar je seveda popolnoma legitimno dejanje. Je pa nenormalno, da nekdo, ki bi moral podpirati koalicijo strank slovenske pomladi v Šoštanju, tej koaliciji podstavlja mino. Hvalabogu, da so se tokrat člani sveta izkazali kot pokončni ljudje in ne kot orodje v rokah strank, na katerih listah so kandidirali, saj so doumeli, da je za občino Šoštanj v tem trenutku pomembnejša celovita samostojnost, kot pa cincanje in pomaganje strankam slovenske pomladi v Velenju, ki so v opoziciji. In leva stran bi tokrat upravičeno lahko slavila, saj je ob objektivni podpori proračuna občine lahko nabrala kar nekaj pozitivnih točk pri ljudeh, in to upravičeno. Proračun je namreč preveč pomembna stvar, da bi se ob njem lahko opredeljevali, kdo je na levi in kdo na desni. In tu je levica v Šoštanju pokazala več politične modrosti kot desnica, predvsem po zaslugi cagavosti predsednika sveta pri sklicu sedme seje sveta občine, ki ji je botrovala asistenca političnih naivnežev iz časa DEMOSa iz Velenja, med katere lahko po zadnjih dogodkih brez vsakršnega zadržka uvrstimo ljudi, kot je že omenjeni kadrovnik v času DEMOSovega IS v Velenju.

Seveda pa Tone Potočnik iz Zavodenj, ki so ga lani odstavili kot predsednika KS Zavodnje in ki je kot maček padel na noge v eno od strank slovenske pomladi (njemu je vseeno v katero, da le ni zelena), o vsem tem ne ve nič.

Peter Rezman

NESREČA NIKOLI NE I

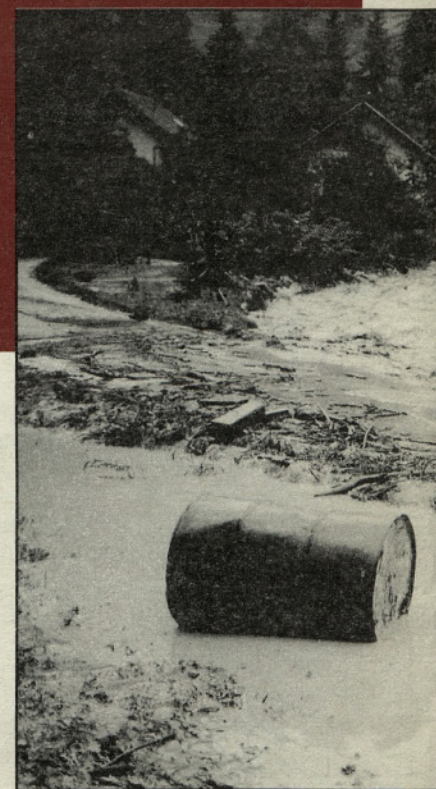
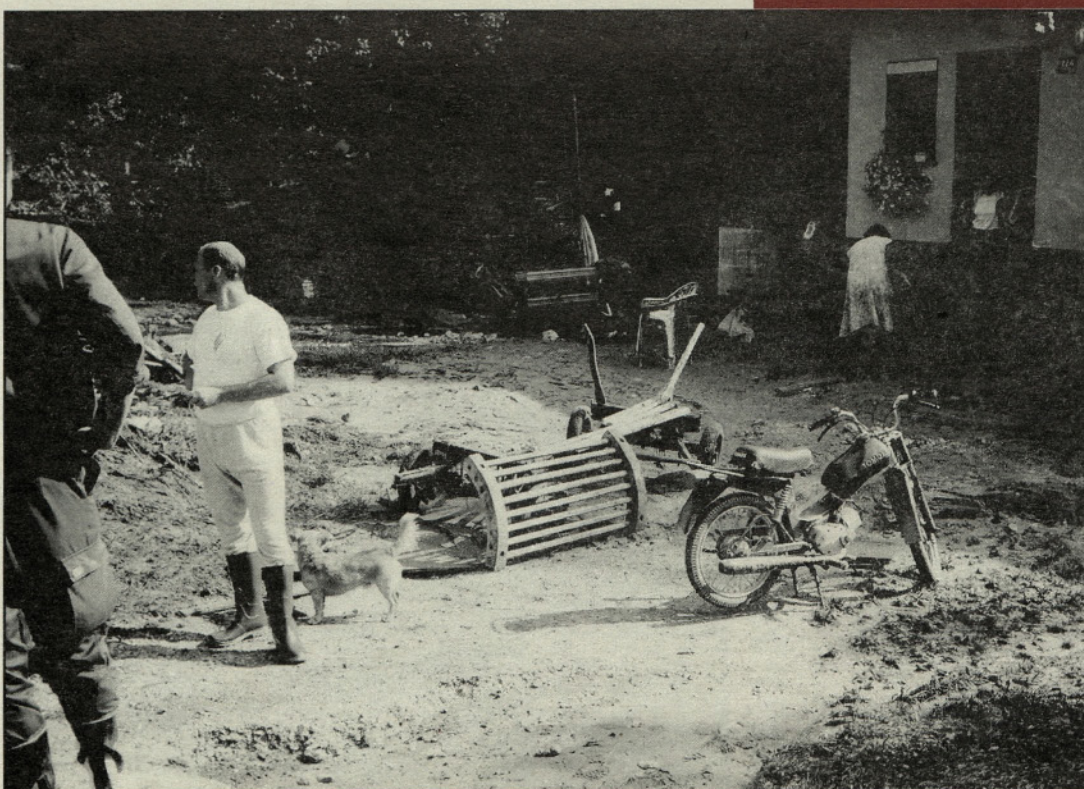
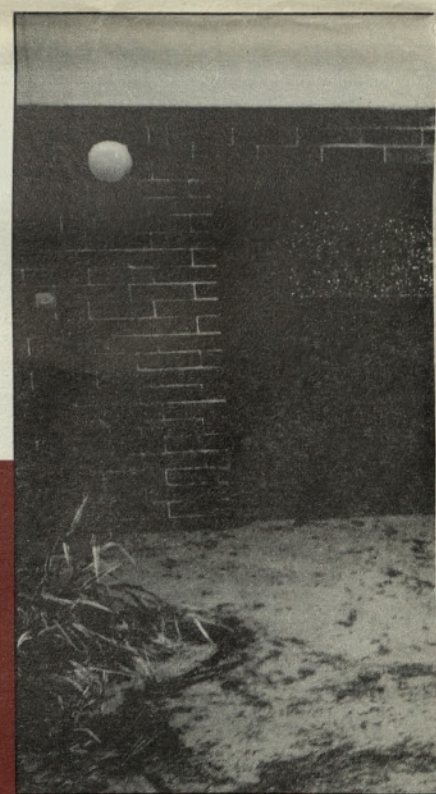
občini Šoštanj smo letošnje poletje že dvakrat izkusili resnico gornjega pregovora.

Kar dvakrat je narava pokazala zobe. Prvič 15. julija in drugič 9. avgusta. Prvič je neurje močno prizadelo področja Ravn, Frcovca, Zavodenj in drugod, drugič pa je vso svojo hudourniško naravo z grozno močjo pokazala drugače pohlevna Velunja. Obakrat so se izkazali gasilci z dobro organiziranostjo. Z velikim zadovoljstvom pa ugotavljam, da je v obeh primerih v polni meri zaživela solidarnost med ljudmi, ko jih doleti nesreča.

Izjava PETRA RADOJE, poveljnika civilne zaščite občine Šoštanj in člana komisije za odpravo posledic naravnih in drugih nesreč v občini Šoštanj:

Katastrofa, ki nas je doletela v zadnjih poplavih, je za občino Šoštanj udarec, od katerega si bo komaj opomogla. Komaj smo za prejšnje, sicer nekoliko manjše poplave izčrpali celoten sklad za elementarne nesreče, že nas pustošijo novi, veliko višji stroški, vredni preko 5 mio SIT. Podatki o obsegu katastrofe, ki smo jih nemudoma razposlali preko medijev in centra za obveščanje republike Slovenije, so naša dobra iztočnica za pridobivanje sredstev, za katera bomo zaprosili pri raznih skladih za podobne katastrofe.

Organiziranje zaščite in reševanja v naši občini je bilo na visoki ravni, najbolj po zaslugi naših požrtvovalnih in visoko usposobljenih gasilcev. Le-ti so že v prejšnjih časih v enaki meri izvrševali težke naloge reševanja, vendar je njihovo slavo vedno požel nekdo drug, ki je bil ponavadi zgolj administrativni posredovalec podatkov. V enotah zaščite in reševanja so sedaj gasilci nosilci večine nalog in so vsekakor upravičeni zaupanje ljudi in občine, ki je njihovo delo budno spremljala. Sedaj je naša skupna naloga pomagati ljudem, katerim so poplave prizadele ogromno škodo. Poskusimo njihovo nesrečo vsaj omiliti!

FOTOGRAFIJE: PETER REZMAN, PETER MARINŠEK, MARJAN GOMBOC, BOGDAN MENIH, MARKO MARINŠEK, GABRO CVERLIN

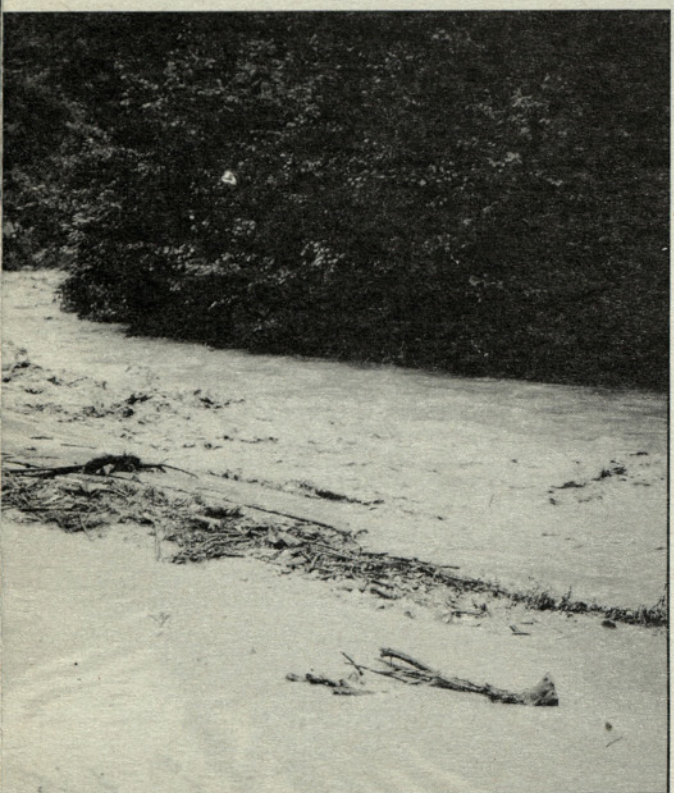
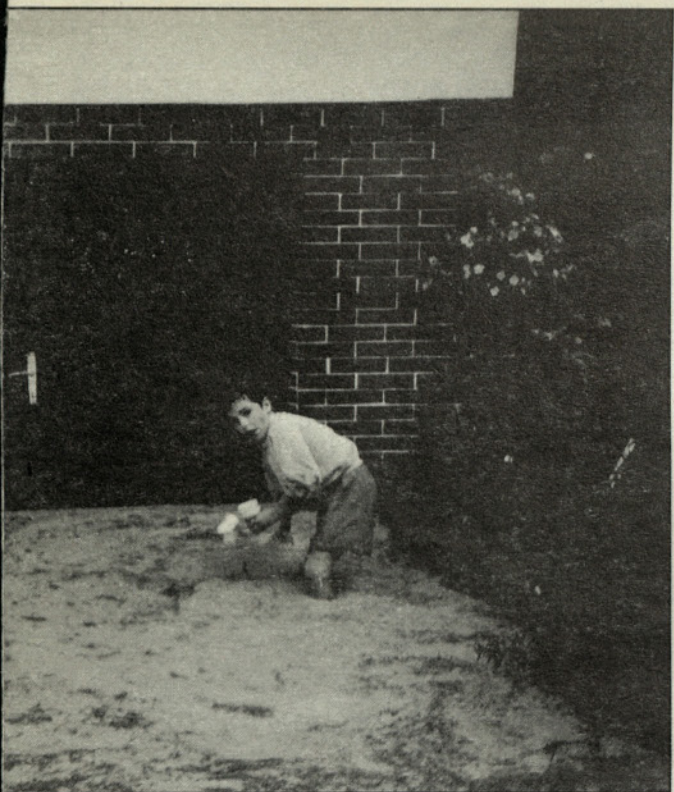
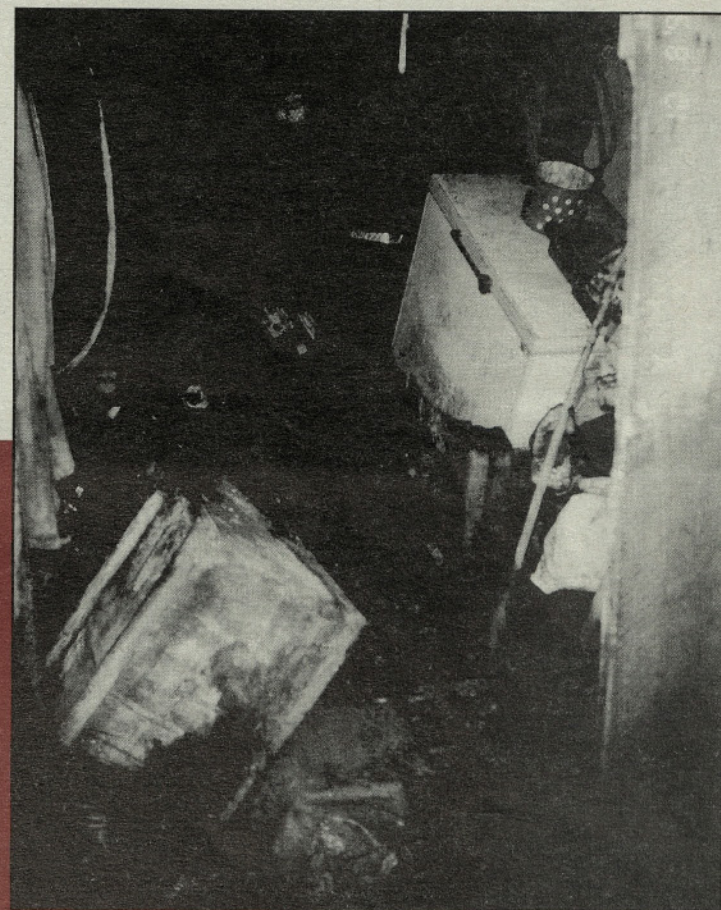
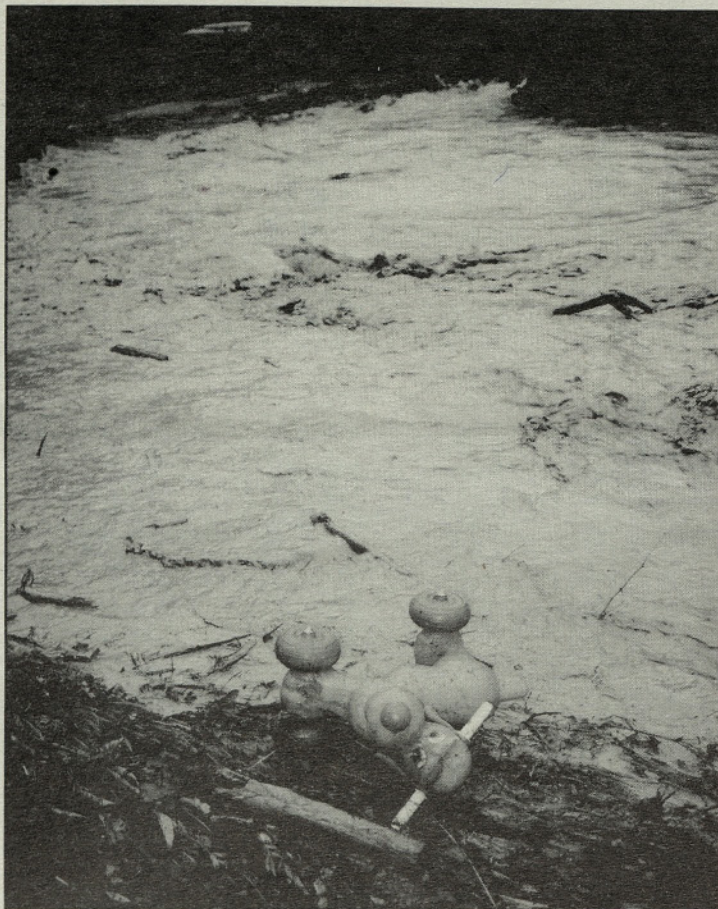
POČIVA

Občinske komisije, ki so se takoj lotile dela, in drugi pristojni so škodo, ki je nastala med neurjem 15. julija, ocenili na več kot 35.000.000,00 SIT, avgustovske povodnji pa so za sabo pustile razdejanje, ki je ocenjeno na več kot 500.000.000,00 SIT.

Ob dejstvu, da je proračun občine letos težak približno 424.000.000,00 SIT, je na dlani, da bo denar za sanacijo teh posledic treba izposlovati od države.

Ne bo malo poti, da bomo to zagotovili, vsa škoda pa najbrž ne bo nikoli povrnjena! Slike povedo več kot vse besede!

PerE

Zaradi slabe sanacije po poplavah leta 1990 je cesto v Velunji ponovno odtrgalo.

K U L T U R A

KULTURA V GABERKAH.

Z

adnja tri leta se nekateri nasmihajo ob dejstvu, da znane Kravje dirke v Gaberkah organizira kulturno-umetniško društvo Kulturnica PKG Gaberke, ki ima svoje korenine tudi v znanem Pustnem komiteju Gaberke.

Toda prireditev, ki si je v preteklosti zaradi zaščitnikov proti mučenju živali pridobila tudi nekaj negativnih točk, ni predvsem dirka s kravami, ampak gre za družabni dogodek, (z nepogrešljivo veselico), katerega glavni izkupiček se obrne v materialno pomoč za razvoj kulturnih dejavnosti v Gaberkah. Dolgoročno je gotovo najpomembnejša pridobitev mala vaška knjižnica, lani pa je bil del denarja podarjen tudi v humanitarne namene. Zato bodo organizatorji tudi v prihodnjih letih obiskovalcem na tej prireditvi poleg znane dirke ponudili domače dobrote gaberških gospodinj, prikazih starih običajev in rokodelskih spretnosti domačinov. Hkrati upajo, da jih bo tudi v prihodnje obiskala večtisočglava množica in tako nagradila delo prizadevnih organizatorjev.

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

PerE Krasna - zmagovalka

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

Prikaz že skoraj pozabljenega načina izdelave opeke

MESTO ŠOŠTANJ

Pozdravljeni Šoštanj, staro mesto,
še vedno ostalo si nam zvesto,
če ravno da hudi so časi tebe teptali
a vendar uničiti niso te znali;
uničili res nekaj tvojih so celic
med njimi tudi par božjih kapelic.

Sprememba v tebi dokaj je velika,
saj vsakdo se lahko ob tebe spotika,
že dolga desetletja se pokončno držiš,
mnogim družinam kruha deliš;
tudi Mati božja je v tvoje se jedro vrnila,
žal svoj pogled je v hrib obrnila.

Za hrbtom tvojim mogočna stoji elektrarna,
njena sapa za nas vse zelo je nevarna,
nad tabo se strupeni oblaki valijo,
da že vsi meščani v njih se dušijo;
umira narava, umiramo vsi,
oči so nam solzne, smo brez moči.

Paka nekoč skozi tebe je čista, ponosna šumela,
saj v sebi zarod ribic je imela,
sedaj se kot stara manekenka drži,
svoj čar vsak dan v drugo barvo spremeni;
vsakdo se vanjo s strahom ozira,
saj iz nje neprijetna vonjava prodira.

Na hribčku ob vzglavju del gradu še stoji,
v spomin na graščake večna luč jim gori,
je elektrika draga, da se nam v glavi vrti
pa saj nepotrebno porabo plačujemo vsi;
da se ta strošek nekako pokrije,
nekaterim ulicam čestokrat le lunica sije.

Da tvoje srce, Šoštanj, res le s težavo še bije,
zato zidove svojih hiš v črmino zavije,
v tvoje jedro naselilo se mnogo je tujih ljudi,
to krepko občutimo predvsem domačini mi;
a če s tabo bi vsi sočustvovali,
naše skupne težave bi odpraviti znali.

So veljavni možje se skupaj zgrnili
z željo, da občino svojo nazaj bi dobili,
to zamisel potrdilo tudi občanov je veliko,
da domačim težavam končno dali na i bi še piko;
sedaj, ko občinske stolčke zasedli ste modri ljudje,
z delom dokažite, da se to res izplačalo je.

Štefka Prislan

Uganka si.
Moj veliki strah
in moja velika želja.
Porod nekaj sanj.
Boleča osrečujoč porod.

Ljudje nosijo rože.
Je to moje rojstvo,
ali moj pogreb?

Čutim kako krvavim.
Mi je počilo srce,
ali sem si samo ranila koleno?

Včasih celo jokam.
Je to samo biološka potreba,
ali pa so to MOJE solze.

Jožica Rogelšek

ZNANI OBRATI

DRAGO ŠUMNIK - LUKA

Človek z vzdevkom "Luka" je v Šoštanju sinonim moderne umetnosti, abstraktno opredeljen v svojih likovnih delih, sicer pa dokaj alternativno usmerjen v pogledih na življenje in umetnost na splošno.

Drago, pričniva od začetka. Kdaj so se porajala prva umetniška dela in od kod sploh izhajate?

Leta 57 sem ugledal luč sveta v Šentvidu, od koder smo po treh letih odšli živet v Šoštanj. Risanje me je navduševalo že celo mladost, zato sem na tem področju vedno nekaj eksperimental. Leta 85 sem odkril svojevrsten stil; mešanico olj in lakov, katere sem uporabil za upodabljanje svojih sanj in fantazije. Izdelki so se pokazali kot umetnina dekorativnega značaja. Po stečajnem postopku Veplasa sem pričel z lastno iniciativno kariero ter se razvijal še v druge smeri. Za mano so sedaj že cikli del kombinacij s tuš tehniko, olj in upodabljanje elementov na steklu.

Zelo znane postajajo tudi vaše ikone na steklu. Kako je prišlo do te zamisli?

Človek pač kar naprej išče nove podobe svojega ustvarjanja. Tako sem tudi sam popolnil svoj umetniški opus s priložnostno kolekcijo ikon. Te so sicer delane bolj po naročilu, nekaj pa jih občasno vkomponiram v razstavne elemente. Eno mojih največjih del na steklu z naslovom "Degradacija celote" je mogoče videti v šoštanjskem bistrotu "Zoom", katerega lastnik jo je odkupil. To delo predstavlja sestavljive elemente iz 14 samostojnih celot, ki združene v obliko izražajo vizijo "bioritma".

Kje ste do sedaj že razstavljali?

Povabili so me že v razne kraje. Razstavljaj sem desetkrat po raznih galerijah v Mariboru, Radljah, Dobrni,...

Pri začetnem plasiranju oz. preboju na "stojala" umetnosti mi je veliko pomagal g. Viktor KOJC, kateremu sem še danes zelo hvaležen. Sedaj pa si občudovalci umetnosti lahko ogledajo izbrano kolekcijo mojih slik v avli Ljubljanske banke v Šoštanju.

Kaj pa vaši pogledi na kulturno gibanje v novi občini?! Se vam zdi, da smo tej smeri dovolj naklonjeni?

Kultura je utrip in pokazatelj civiliziranosti. Na šoštanjskem območju se je do sedaj ta vrsta precej zapostavljala. Vse, kar je bilo vidnejšega, je gravitiralo drugam. Kulturna organiziranost pri nas še ni stekla, tako da imamo mi, ki se s tem ubadamo, občutek zapostavljenosti.

Umetnikov vseh vrst pa imamo toliko, da to vsekakor ni zanemarljivo. Tako se mi zdi Meierjeva vila odskočnica umetnikov domačega kroga, vendarle premalo dojemljiva za prezentacijo lokalne umetnosti.

Kako shajate z ozirom na vaš status, ki vam ni najbolj naklonjen?

Odločil sem se za samostojno likovno dejavnost, s katero dokaj uspešno prodiram v "loge umetnosti". Želel bi si seveda subvencioniranja moje ustvarjalnosti, vendar je kulturna skupnost za enkrat za moje želje še dokaj skopa. Upam, da bom z novo občino vsaj lahko pridobil manjši prostor za ustvarjalni atelje.

Kaj pa vaše življenje in prosti čas?

Zelo rad opazujem okolico, zato me zelo veselijo ribolov, planinarjenje in šah. Impresionira me okolje vile Široko s svojimi razponi umetnosti, ki so se še ohranili. Želel bi, da Šoštanj naposled dobi kvaliteten prostor za stalne galerije, kajti dosedanja Napotnikova galerija po mojem ne služi svojem namenu niti lokacijsko niti uporabno. Zelo rad se ob kavi pogovarjam v zbirališču šoštanjskih alternativnih intelektualcev, kjer ob prebiranju "našega" čudovitega Lista marsikatero premeljem.

Peter RADOJA

ŠPORT IN REKREACIJA

Tudi mladi športniki tekmujejo za medalje

Zelo dobi športni uspehi v šolskem letu 1994/95 na osnovni šoli Karla Destovnika - Kajuha

V šolskem letu 1994/95 smo se udeležili 30 tekmovalj. To so bila medobčinska, področna, območna, regijska in državna prvenstva. Osvojili smo 12 pokalov, 17 zlatih, 15 srebrnih in 11 bronastih kolajn, poleg tega pa tudi veliko diplom in priznanj. Vrhunec vseh rezultatov pa predstavlja osvojitev prvega mesta na državnem prvenstvu v mini odbojki za mlajše dečke (peti in šesti razred) 21. junija 1995. Že več kot 20 let na šoli interno spremljamo šolske rekorde v atletskih panogah. Vse rezultate zabeležimo na panojih v veznem hodniku pred telovadnico. Učenci tako lahko sproti spremljajo svoje dosežke in to jih motivira, da iz leta v leto te šolske rekorde izboljšujejo. V šol. letu 94/95 je bilo tako izboljšanih kar nekaj že več let starih rekordov. Rezultati bi lahko bili še boljši, če bi ob šoli lahko uredili del atletske steze, jamo za skok v daljino in prostor za suvanje krogle. Vse to so za sedaj le pobožne želje športnih pedagogov in učencev že nekaj let. **Zlate kolajne so osvojili:** Sandra Peršak - 60 m (področno I.), Polona Menih - daljina (področno I. in področno II.), starejši dečki - odbojka (medobčinsko), starejše deklice - odbojka (medobč.), mlajši dečki - odbojka (medobč.),

Marko Duplišak - 1000 m (medobč.), Aleš Brišnik - žogica (medobč. in področno I.), Tahi Globačnik - daljina (medobč. in področno I.), Zala Ročnik - troboj (medobč.), dečki - odbojka na pesku (medobč.), deklice - odbojka na pesku (medobč.) in mlajši dečki - mini odbojka (državno). Srebrne kolajne so osvojili: - na področnih tekmovaljih: Monika Volk (žogica), Donald Abrič (žogica), Uroš Duplišak (daljina), Maja Konovšek (višina); - na medobčinskih tekmovaljih: Tina Zager (smučanje), Karmen Klanfer (smučanje), deklice (štafeta 4 x 100 m), mlajše deklice (odbojka), Jernej Kunej (kros), Mateja Juvan (1000 m), Maja Konovšek (višina), Sandra Peršak (60 m), Donald Abrič (žogica), Miro Gavrič (troboj), dečki (odbojka na pesku). Bronaste kolajne so osvojili: - na področnih tekmovaljih: Davorin Aram (krogla), Uroš Duplišak (daljina), Sandra Peršak (60 m), Monika Volk (žogica), Helena Menih (daljina); - na medobčinskih tekmovaljih: Marko Duplišak (kros), Monika Volk (kros), Sandra Kugonič (višina), Jernej Kunej (daljina), Helena Menih (daljina), Davorin Aram (krogla). Po izpolnjenih normah so se na

državno prvenstvo uvrstili Marko Duplišak (kros), Monika Volk (kros), Jernej Kunej (kros), Uroš Duplišak (daljina) in Aleš Brišnik (žogica). Na sliki so državni prvaki v mini odbojki - mlajši dečki. Čepijo od leve proti desni: Mitja Mežnar, Marko Duplišak, Zoran Kijanović. Stojijo: prof. Darko Menih, Uroš Skornšek, Sandi Primožič in Aleš Brišnik.

FOTO: STUDIO EMACO

TOPOLŠICA JE PONOSNA NA OLIMPIJSKO ZLATO

V italijanskem mestecu Arco, ki leži ob Gardskem jezeru, se je od 23. do 29. julija odvijala 10. mladinska gasilska olimpiada. Na njej je sodelovalo kar 35 desetini iz 18 držav. Slovenijo so več kot odlično zastopale mladinke iz Prostovoljnega gasilskega društva Topolšica in mladinci iz PDG Dobrna. Obe desetini sta dosegli izjemne uspehe, saj sta se domov vrnili kar s tremi pokali. Topolščanke so osvojile naslov olimpijskih prvakinj. Pot do naslova se je pričela že s pripravi na lanskoletno izbirno tekmovalje v Postojni, potem pa je postajala vse bolj strma in zahtevnejša. Celoletne priprave, strokovno načrtovani kondicijski treningi, številna preverjanja ter testni nastopi so zahtevali veliko volje in vztrajnosti. Na dlaneh so se pojavili žulji zaradi črpanja vode iz brentač in obutev je pustila nekaj otiščancev. A prišlo je tudi tako pričakovanje tekmovalje v Italiji.

FOTO: ARHIV

Po štirih dneh neznosne vročine - ob enajstih zvečer je bilo še vedno 32 stopinj Celzija, zadnji dan pa se je živo srebro na soncu povzpelo kar na 52 stopinj - je končno nastopil trenutek tekmovalja. Na tribunah stadiona so visoko plapolale slovenske in šoštanjske zastave. Bučno vzpodbujanje navijaške skupine iz Topolšice, ki se je pripeljala na tekmo, je dalo tekmovalkam še večji zagon. Dosegle so rekordne izide in zasluženje premagale vse nasprotnice. Veselje je bilo nepopisno. GD Topolšica je priredilo za mlade gasilke veličasten sprejem. Malo pred deveto uro zvečer so se oglasile sirene in vodni curki v beli, rdeči in modri barvi so brizgnili proti nebu. Množica Topolščanov in gasilcev iz vse Slovenije je navdušeno pozdravljala olimpijske prvakine, ki so ob spremljavi godbe na pihala Zarja skozi špalir korakale proti odru, kjer so prejele številne čestitke. Uspeh pa Gasilskega društva ni uspal in že to soboto, 26. avgusta, razpisuje tekmovalje mladincev in mladink za pokal iTopolšice, ki se bo pričelo ob 15. uri pred gasilskim domom v Topolšici. Svoje spretnosti pa bodo znova pokazale mlade olimpijke.

Uršula Menih

TEMELJI GASILSTVA

12. memorial Jožeta Žunkoviča

Šoštanjski gasilci smo tokrat že 12. organizirali tekmovalje starih ročnih in motornih brizgaln. Tega atraktivnega tekmovalja, na katerem so prikazane najstarejše še delujoče brizgalne, se udeležujejo ekipe iz vseh slovenskih pokrajin. Letos nas je obiskalo kar 21 društev, katera so dokazala, da jim čut do ohranjanja naše dediščine ni neznan, saj so brezhibno delovale tudi preko sto let stare brizgalne. Pravico do udeležbe na našem tekmovalju imajo vse ekipe, katerih brizgalne so starejše od 50 let. Dodatna zanimivost so še uporaba starih uniform in gasilske opreme, kar daje tekmovalju poseben pečat. Tekmovalje ima spominski pečat, saj nosi ime po velikem gasilskem zanesenjaku, gasilskem častniku Jožetu Žunkoviču iz Miklavža na Dravskem polju. Kot velik strokovnjak na področju vzdrževanja in opremljanja gasilske tehnike, je slovel daleč preko mej naše domovine. Iz njegove delavnice so prihajala kvalitetno opremljena vozila. Na višku življenjskih moči pa mu je neozdravljiva bolezen prekinila življenjsko pot. Prav v kvaliteti in funkcionalnosti njegovega dela, ki je pogoj za dolgotrajno in uspešno življenjsko dobo, smo

Gasilci z Ljubnega prikazujejo gašenje z "berglevkami".

FOTO: ARHIV

naši povezanost z našim tekmovaljem, katero letos že 12. nosi njegovo ime. V kategoriji motornih brizgaln so zmagali gasilci iz Šentilja pred Teharjem, na tretje mesto pa so se uvrstili gasilci iz Šentjurja, ki so nastopili z najstarejšo brizgalno Rosenbauer, leto izdelave 1917. Tudi med 13. ročnimi brizgalnami je bilo zelo napeto, saj so odločale desetinke sekund. Zmagovalci so postali gasilci iz Buč pred Ljubnim ob Savinji in Moravčami. Z najstarejšo ročno brizgalno so se ponovno ponasali gasilci iz Šentjurja, ki so nastopili z brizgalno ljubljanskega tovarnarja Alberta Samse, izdelano leta 1876. Tekmovalje je potekalo v prijetnem vzdušju, popestrjeno z bogatim srečelovom in z nastopom godbe Zarja, ki nas ob tej priliki vedno počasti s svojim obiskom. Skratka bilo je zanimivo in uspešno, čeprav se z obiskom gledalcev ne moremo ponasati. Osnovni namen tekmovalja ni samo druženje gasilskih enot, ampak prikaz bogate gasilske tradicije in izpolnjenosti tehnične kulture. Zato vse vabimo, da nas naslednje leto obiščete na naši, že 13. prireditvi. Vsem, ki ste pripomogli k uspešni izvedbi 12. memoriala Jožeta Žunkoviča, se gasilci zahvaljujemo.

Daniilo Čebul
GD Šostanj - mesto

ODBOJKA NA PESKU

V Portorožu je bil v mesecu avgustu že tretji tradicionalni teden v odbojki na pesku. Odvijalo se je državno prvenstvo v vseh kategorijah. Naslov prvaka v kategoriji kadetov (letnik 1978 in mlajši) sta osvojila Topolščana David Sevnika in Grega Bevc. Pri kadetih je sodelovalo kar 19 ekip. Tekme so bile zelo horbene in na visoki kakovostni ravni. David in Grega sta zasluženje zmagala.

KAJ DAJ JE

● Gasilsko društvo Topolšica prireja tekmovalje in veselico v soboto, 28. avgusta, ob 15. uri.

● Turistično društvo Topolšica vabi na narodopisno prireditev Veselje ob Toplici v nedeljo, 10. septembra, ob 15. uri.

● Planinsko društvo organizira izlete:
9. 9. na Nanos (1 dan)
24. 9. na Menino planino (1 dan)

● Smrekovec 1995 - nedelja, 17. 9. 1995, ob 9. uri - čistilna akcija in družabno srečanje.

N A Š I M L A D I

SPREHODI PO OKOLICI

Zanimivosti objezerskega mesta Šoštanj

Lepote, ki jih premore jezero pri Šoštanju, ne more opisati nihče. Vsi, ki živimo ob jezeru, se ne zavedamo, kakšno bogastvo imamo v enem od najbolj zdravih in čistih jezer, ki so nastala vsled izkopavanja premoga v začetku sedemdesetih let. Do sedaj je bil v jezeru uplenjen največji som, ki je tehtal 22 kilogramov ter meril 156 cm v dolžino. Poleg soma je našemu jezeru še nešteto drugih vrst rib. Tudi obrežje ni zane-marljivo, saj je tukaj pravi raj za občudovalce velikega števila ptic, ki gnezdiijo in prezimujejo ob šoštanjskem jezeru, ki je s 64 metri najgloblje jezero v Sloveniji. Ribiška družina prav vzorno skrbi za ribji zarod. Pri njej je možno kupiti

ribiške dovolilnice in se prepustiti užitkom, ki jih ponuja ribolov. Starodavno mesto Šoštanj z okolico ponuja enkratne možnosti izletov. Obiščemo lahko Mornovo zijalko, kjer so odkrili ostanke starejše in mlažše kamene dobe, ki pa se nahajajo v avstrijskih muzejih. Prav tako lahko obiščemo Rošarjev rdeči bor, ki je dendrološki spomenik. Topolšica nam kot zdraviliški kraj ponuja izjemne možnosti ogledov zgodovinskih in naravnih znamenitosti. Z letališča v Lajšah pa lahko poletimo na panoramski ogled Šaleške doline. Marovška graščina in vila Široko ponujata užitke ob svojevrstni zanimivosti oblikovne narave. Če pa si zaželimo ogleda razvalin gradu Forteneg, kjer je v času reformacije začetel protestantizem pri

nas, se mimogrede lahko ustavimo pri Ledineku in občudujemo njegovo vzrejališče gamsov, muflonov in damjakov. V Zavodnjah bomo zagotovo obiskali Kavčnikovo domačijo, ki je bila leta 1994 predlagana za etnološki spomenik Evrope. Svojevrsna zanimivost je tudi Vošnjakova družinska grobnica, preseljena s šoštanjskega pokopališča v Zavodnje. Rotovnikova jama je edinstvena zaradi aragonitnega ježka. Samo mesto Šoštanj, ki leži ob vznožju Pustega gradu, je bilo prvič omenjeno okrog leta 1200 kot Schönstein, toda rimski novci, ki so jih našli v Šoštanju, nam govorijo, da je že v davni preteklosti tod potekala pot, ki je povezovala Šaleško dolino s Koroško. Šoštanju v preteklosti niso bili neznani niti Turki niti Napole-

onova vojska. Največji razcvet pa je Šoštanju omogočila družina Vošnjak z izgradnjo tovarne usnja. Leta 1891 je k temu pripomogla še izgradnja železnice. Veliki ljudje, kot so Peter Musi, Blaž Kocen, Josip in Mihael Vošnjak, so pripomogli k razcvetu narodove omike. Iz 20. stoletja naj omenimo le pesnika Karla Destovnika - Kajuha ter slavnega kiparja Ivana Napotnika.

Potrebe po električni energiji pa so zahtevale izgradnjo največje termoelektrarne v Sloveniji prav v Šoštanju zaradi bližine rudnika lignita, ki ima najdebelejši (160 metrov) sloj premoga na svetu. Danes v Šoštanju delujejo številna društva.

Teodor Gorogranc

FOTO: PETER MARINŠEK

Odprta vrata komunalnega podjetja Velenje

Slika komunalnega standarda

Komunalno podjetje Velenje je prejšnji mesec pripravilo Dan komunale. Podjetje je svoja vrata odprlo z namenom predstavitve organizacije svojih dejavnosti. Organiziran je bil ogled osrednje energetske postaje toplovoda, odlagališč smeti, centralne čistilne naprave v Šoštanju ter zbiralnikov vode na Grmovem vrhu.

Čeprav so bila vrata Komunale zares le na stečaj odprta, predvsem vabljenim svetnikom treh novih občin, jih je prestopilo le enajst gostov, med njimi tudi nekaj šoštanjskih svetnikov in predsednik sveta občine Šoštanj Franc Pečovnik.

Strokovni sodelavci in vodje posameznih enot Komunalnega podjetja ter njihov direktor Jože Melanšek so pripravili obsežno predstavitev podjetja z vizionarskimi pogledi na razvoj komunalnega sistema na tem območju. Posplošen vtis, da imamo komunalno, ki v glavnem le pobira dajatve, se ob tako podrobnem prikazu njene organiziranosti bistveno spremeni. Ker naj bi javno komunalno dejavnost za občine Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje še naprej izvajalo Komunalno podjetje Velenje po posebnih sporazumih z občinami, je bil Dan komunale pomemben dogodek, ki pa ni bil v celoti izkoriščen.

Jože Miklavc

OO SDSS Šoštanj vabi člane in simpatizerje na slovenski TABOR 95, ki bo na Ulovki v soboto, 9. septembra. Organiziran je avtobusni prevoz. Prijave sprejema g. Ivan Ojsteršek na tel. 881-089.

VRAGOLIJE V ZRAKU

Na letošnjem letalskem mitingu v Lajšah je nekaj tisoč obiskovalcev obračalo poglede v zrak in ob akrobacijah letala JAG 52 jim je zastajal dih. Navduševali so jih padalci, jadralci, letalci in zmajarji. Preletavalo jih je tudi letalstvo slovenske vojske. Najpogumnejši so lahko poleteli sami. Močni sončni žarki pa na srečo niso stopili nobenih kril in vsi so varno pristali.

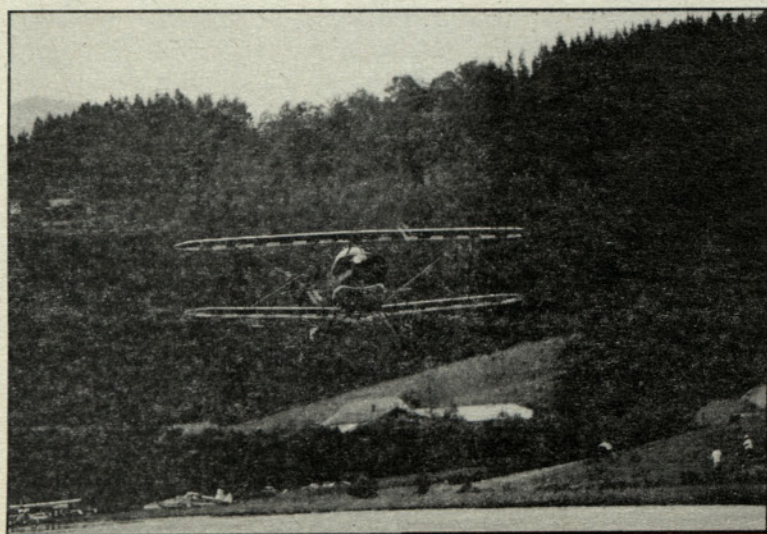

FOTO: PETER MARINŠEK

O Č I S T I M O S M R E K O V E C

Občinski odbor SDSS Šoštanj in druge stranke slovenske pomladi organiziramo čistilno akcijo

SMREKOVEC 1995,

ki bo v nedeljo, 17. septembra 1995, od 9. ure dalje.

Približno do 12. ure se bomo posvetili čiščenju priljubljenih prostorov ob koči, kjer mnogi obiskovalci po piknikih pozabijo pospraviti za sabo. Po opravljenem delu sledi družabno srečanje vseh udeležencev akcije.

Če bo 17. 9. slabo vreme, se dobimo naslednjo nedeljo, to je 24. 9. 1995, tudi če vreme ne bo preveč prijazno.

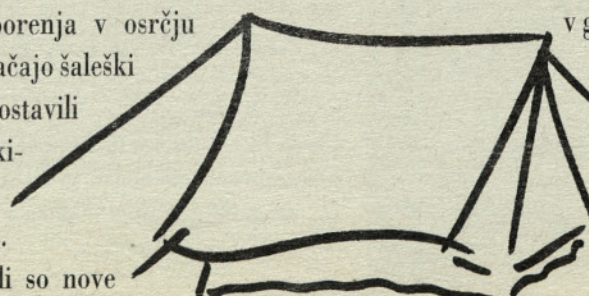
Vsi udeleženci naj se primerno pripravijo. Vabimo, da se akcije udeležite vsi ljubitelji narave, saj nas bo tokrat vodila misel: združimo prijetno s koristnim!

Vse dodatne informacije lahko dobite po telefonu, št. 881-089 (v večernih urah).

Š o t o r d o m , n a r a v a m a t i

Počitniško vzdušje počasi že pojema, misel na pričetek pouka je vse bližje. Taborniki odredov Pusti grad in Topli vrelec pa verjetno še dolgo ne bodo pozabili taborenja v osrčju Gorenjske. Že skoraj tri desetletja se vračajo šaleški taborniki v Ribno pri Bledu, kjer so postavili Kajuho tabor. Nekateri so pod šotorski-mi platni spali prvič, drugi tako preživijo počitnice vsako poletje. Nikomur pa ni bilo dolgčas. Odkrivali so nove

gozdne koticke, izdelovali nakit iz gozdnih sadežev, se učili Morzejevih znakov (saj se še spomnite pik in črt, ki so šle le s težavo v glavo), signalizirali z zastavicami in zvečer po kulturnem programu ob tabornem ognju prepevali še dolgo v noč. Naučili so se spoštovati in ljubiti naravo ter kako v njej preživeti. To pa je tudi najvažnejše, saj le prijateljski odnos med človekom in naravo vodi do spoštovanja in prijateljstva med ljudmi.

B R E Z R O K A V I C

STVARNIKI NEBES IN ZEMLJE

Pri nas se pogosto polemizira, koliko je kdo v preteklosti prispeval za razvoj našega mesta. Bližnja zgodovina pa nam govori o bistvenem vplivu velikanov - mamutov socialistične dobe. Pod njihovim vplivom in izborjeno avtoriteto, ki so si jo pridobili v času komunizma z vztrajnim citiranjem boga *Marxa*, je uspelo v Šaleški dolini obdržati mnoge privilegije, ki so jih druge sredine izgubljale. Na račun bogastva v nederjih naše doline se je pričela odvijati nam vsem dobro znana zgodba. Dolina bi naj po tej zgodbi veliko pridobila, za nameček pa bi na koncu dobili še turistični raj v podobi ugrezninskih jezer. Glavni akteriji *razcveta* Šaleške doline v minulih petdesetih letih pa so bili na žalost vseskozi po srezi Velenjčani. Kmalu po vojni so "zavohali", kako pomemben je lahko lignit Šaleške doline v času, ko je bila glavna pridobitev komunizma elektrifikacija. In vse pove, da so se v Sloveniji ti lobiji skrili v elektro-premogarskih kombinatih v Velenju in Trbovljah, poimenovali pa so ju po Edvardu Kardelju in Francu Leskošku - Luki. Občasno pa jih je s svojim obiskom osrečeval sam maršal ex-Jugoslavije, katerega bron še vedno

meče dolgo senco čez Velenje! Nestl Žgank in štab enakomislečih pripadnikov pa se je na videz klanjal tem veličinam, v resnici pa gradil svojo moč in svoje ideje na premogu, ki leži v nederju naše doline. Klobuk dol. Res so pridno kopali in z vso evforijo je zraslo udarniško mesto, mesto mladosti in delavskega zanosa. Vse je šlo s telegrafsko hitrostjo. **Tudi propad drugega dela doline!** Ta je bil načrtovan kmalu po spoznanju velikih, kje se skriva moč, zato niso mislili na ohranjanje obstoječega, kaj šele na kulturno in duhovno nadgradnjo mesta s tisočletno zgodovino! Politični sistem enoumja pa je dopuščal le redke kritike, za vzorec. Tako pospešena rast giganta v naši dolini je povzročila veliko potrebo po novih delovnih mestih in priseljevalna politika je udarila končni pečat Velenju. Stvarniki na zemlji so zgradili veliko mesto. Vsa čast jim! Na drugi, zahodni strani doline pa so bili "stvarniki nebes", ki so imeli nalogo zadrževati ta del na eksistenčnem minimumu. V to industrijsko cono neotipljive energije so postavljali "odstavljene" strokovnjake in politike. Kot rečeno, njihov moto in naloga ustaviti naravni razvoj Šoštanj. Dokazi so vidni na vsakem koraku vsakomur, ki pride v Šaleško dolino. Nasproti cvetočemu

Velenju je Šoštanj stagniral v telo in umiral v dušo. Je že res, da so dali v senci elektrarniških dimnikov zgraditi za tiste čase moderen bazen, ki je zasedel dobršen del mestnega območja. Hvala lepa, a s tem so obdaritve končane! Vse ostalo so le drobtinice, ki grenijo vsakdan vsem, ki niso zbežali iz tega našega osemsto let starega mesta. Kraja ali politični škandal stoletja!? Res smo dobili po načrtih državnovelenjske eminence lepo jezero. To, da smo na račun njega zgubili Družmirje z vsemi njivami in da ta vodna pošast sedaj požira še polja proti Gaberkam je v bistvu velika katastrofa! Ob Velenjskem jezeru se res lepo razvija turizem, a od floskul o velikem uspehu nimamo nič! Šele sedaj spoznavamo težo pristranskih obljub iz nekdanjega opevanega sociaizma. Podpornikov tega pa ni manjkalo niti v našem mestu. Še čudno, da niso namesto Marije postavili leta 90 na Glavni trg še enega Tita, ki je toliko pomagal pri "razvoju" Šoštanja. Zahvala za takšno stanje velja torej tudi domačinom, ki so tako zanosno in neutrudno pomagali graditi sosedom in pokopavati svoj rojstni kraj. Še sedaj razni prisilci kot berači trkajo na naša vrata, pa dobivajo samo izgovore in izmotavanja, češ da so sedaj vse niti v rokah Ljubljane.

Prestolnice, da se ne da preslepiti. Oni vse vidijo! Toda, če lahko dobijo "lokalni berači" enkratno pomoč po pooblastilu iz Ljubljane, dajte jo trikrat, petkrat, če je treba. Velenje se ni zgradilo iz od boga danega denarja. Velenje je zgradila električna energija! Skozi Šoštanj so se pretakla ta ogromna sredstva. In delček tega bi moral dobiti tudi naš kraj. Zato se ne trkajte, kako so se tudi v tem koncu doline gradili vodovodi, ceste, toplovodi in druga infrastruktura. To imajo vsi kraji po Sloveniji, pa naj so onesnaženi ali ne. Pri nas pa imamo samo govorice o odstotkih, ki padajo z mize in se potem skrivajo v bankah v Avstriji ali Švici, pravih odgovorov pa ni. Še vedno, ali bolje, kakor vedno, nič! Ali nam torej ne preostane drugega, kot da se vsi skupaj preselimo v kraj mamutov, kjer je vsem lepo postlano, tukaj pa prepustimo vse izjokani usodi? Ne. Šoštanj ima 800 let ponosa in zadnjih 50 let ga ne bo strlo. Lepo pa bi bilo, da bi to spoznanje prodrlo tudi med tiste, ki jim včasih postaja vroče pod nogami. A ni skrbeti, tudi takšni si bodo lahko noge ohladili ob idilični turistični točki, nekje na vzhodu naše doline; obilo užikov jim zaželimo!

PeRa

Uči se,
pa ti ne bo treba
delati

Pod parolo iz naslova je prejšnjemu, komunističnemu sistemu uspelo, da je skoraj povsem izničil pomen kmetijstva in raznih obrtniških poklicev. Kar naenkrat so bili vsi delavci, seveda tudi tisti, ki so gulili pisarniške stole. Prav sramotno pa je bilo, če je kdo povedal, da je ključavničar, strugar, kovač, za kmete so si pa celo izmislili rek: *si butast kot kmet!* Vsaka *pisarniška frajlca*, ki je uspela narediti tromesečni tipkarski tečaj, je bila bolje plačana kot delavec s poklici v proizvodnji. Vsem nam pa, ki smo se izučili v triletnih poklicnih šolah, so bili enaki vsi, ki so si zveneči naziv delavca pridobili na hitrih, trimesečnih tečajih, ki smo jih imenovali *šnel kurs* ali partizanska šola. V imenu bratstva in enotnosti so nam mnogokrat krojili usodo nekateri delavci iz južnih republik pokojne Jugoslavije in za mnoge od njih se je govorilo, da so si diplome gladko kupili. Nam pa niti skrome, triletno šole za kvalificiranega delavca niso hoteli šteti za upokojitve. Ves čas se vse vrtilo v istih krogih. Poslovodne strukture so ostale iste, sindikati so bili bolj komunistični in politično opredeljeni, namesto da bi se res borili za pravice delavskega razreda. In vse to se vrtilo kot v začarnem krogu, ki se vrtilo tako, da tisti, ki je spodaj, ne more nikoli na vrh, pa še Boga mora prositi, da ne izgubi službe. Sam sem na svoji koži spoznal, kaj je za preproste ljudi pomenilo delavsko samoupravljanje. Vsakega prvega preklinjam komunizem in ljudi, ki so odločali o višini moje plače, da se tako kot mnogi iz moje generacije, po petdesetih letih trdega dela ne morem dostojno preživljati! Po vseh teh letih, ko mi je Tito dal medaljo red dela in ko imam polno vitrino raznih kolajn za prostovoljno delo v gasilstvu in drugod, je to vse, kar sem dobil. Žepov mi ni natrgalo, saj nisem bil na pravi strani. In naj mi bo v utehu vsaj to, da s kratricami navedem dva, ki sta krojila mojo usodo tako, da nimam niti 80.000 SIT pokojnine. To sta J.D. in M.M. in še bi se jih našlo v elektrarni, kjer sem delal. Včeraj tovariši, danes gospodje... pa brez zamere.

Ivan Ojstršek

GIP "VEGRAD" TITOVO VELENJE
PE "GRADNJA" VELENJE
SEKTOR "LESNA" ŠOŠTANJ

Šoštanj,

10. 7. 95....

P O T R D I L O

o odpravljenih napakah na mizarskih izdelkih na objektu:

Zakaj potrebuje Vegrad 5 let za odpravljanje napak? Ker prihaja iz Titovega Velenja.

PISMO

Oglašam se v zvezi s člankom z naslovom "Gorice nad Šoštanjem skrivajo grobove po vojni pobitih", ki je bil objavljen v Listu občine Šoštanj dne 20. 7. 1995. Prečitala sem tudi seznam teh pobitih, ki je bil tu objavljen. Kot rojena Šoštanjanka, ki je srečno živela v krogu svoje družine v Šoštanju do vojne l. 1941, ugotavljam, da je vsaj tretjina s tega seznama bila l. 1941 in že pred tem zagriženih hitlerjancev, ki so pomagali vzdrževati nacistični režim na naših tleh. Z njihovo posredno ali neposredno pomočjo so se vršile aretacije in streljanje Slovencev, pošiljanja v taborišča smrti, izgnanstvo, prisilna mobilizacija slovenskih fantov. Bili so med tistimi (seveda ne edini, glavni med njimi so pobegnili), na katere se je nacistična oblast po okupaciji naslonila. Dajali so svoja mnenja o političnem prepričanju posameznikov ter ovajali vse, za

katere so smatrali, da niso naklonjeni novi oblasti. Nacisti brez njih tega ne bi vedeli. Kolikšna je krivda posameznikov s tega seznama za preganjanja Slovencev med vojno, ne morem reči, ker sem bila že julija 1941 aretirana in me do konca vojne ni bilo doma. Do moje aretacije pa lahko trdim, da so bili hitlerjanci. Njihovih imen ne bom navajala, prepoznali pa so jih gotovo njihovi še živeči takratni somišljeniki, kakor tudi še živeči preganjeni Slovenci. Medvojne šoštanjske hitlerjance krivim tudi za smrt obeh mojih bratov. Zaradi sovraštva do njih so jih ob prisilni mobilizaciji opremili s karakteristikami, zaradi katerih je bil starejši brat Franci takoj razporejen v posebno jurišno enoto. Vsak vojak dobro ve, kaj to pomeni. To so tisti, ki so ob ofenzivi določeni kot tarče, da prvi prestrežejo sovražne krogle in jih slejkoprej čaka sigurna smrt. Za

njimi, zaščiteni od njih, so šli specialni odredi, ki so vsakega, ki bi bil količkaj omahljiv, takoj obesili ali ustrelili. Smrt jih je čakala tako ali drugače. Po nekaj mesecih služenja vojske je padel. Ne vem za nobenega, ki bi služil v taki enoti. Nekateri nikoli niso bili niti na fronti. Drugi mlajši brat Stanko se iz Arbeitsdiensta nikoli ni vrnil, čeprav so se sicer vrnili vsi njegovi vrstniki. O tem ne pišem zato, da netim neka nova ali obujam stara sovraštva. To ni moj namen. Pišem zgolj zaradi resnice. O po vojni pobitih se namreč piše vedno na način, kakor da s politiko niso nikoli imeli nobene zveze in so bili vedno le nedolžne žrtve, kar pa ni vedno in pri vseh res. Seveda je vse obsodbe in granjanja vredno samovoljno pobijanje ljudi s strani Udbe, ki je izkoriščala svojo veliko moč nad nemočnimi ljudmi in si jemala pravice, ki ji niso pripadale. Če

so že imeli v rokah te ljudi, bi jih zlahka postavili pred sodišče, ne pa da samovoljno izvršujejo smrtno kazni nad vsemi povprek brez ugotavljanja krivde posameznikov. Veliko se tudi piše in govori o spravi. Vprašam se, kakšna naj bi bila sprava med generacijo, ki je živela v nesrečnih letih vojne in bila vsaka na svoji strani? Življenje gre svojo pot, obe strani že dolgo vrsto let, brez pozivov s katerekoli strani, živita druga ob drugi, vsaka s svojimi spomini in bolečinami, imata med seboj takšne in drugačne stike, kaj drugega pa je zelo težko, če celo nemogoče pričakovati. Resnično in dokončno spravo bodo med to generacijo opravili le biloški zakoni. Mlajši imajo pa tako svoje probleme in na srečo s tem niso obremenjeni.

Pepca Razbornik
Tavčarjeva 1
Velenje

...
PRIPIS

Po premisleku smo se odločili, da bomo pričujoče pismo objavili, čeprav ne želimo strani tega časopisa odpirati za polemiko o tem, kaj in zakaj se je po vojni dogajalo na Goricah in drugod v času masčevalnega in evforičnega divjanja komunistične revolucije, ki se pri nas na žalost ni končala s koncem II. svetovne vojne. Natančno branje objavljenega pisma samo po sebi postavlja vrsto vprašanj, katerih si ne bomo javno zastavljali, zato je samo po sebi zgovoren dokument o krivdi in kazni, o strpnosti in nestrpnosti in o sovraštvu ter spravi. S postavitvijo in blagoslovom znamenja na Goricah nihče ne namerava spreminjati zgodovine; na Goricah so pokopani ljudje, premnogi so zanje vedeli vsa dolga leta, pa jim niso smeli postaviti znamenja. Ljudje v Šoštanju so se o tem na tih pogovarjali. Pričujoče pismo z ničemer teh stvari ne zanika. To je vse. Vse drugo je stvar objektivnosti stroke, ki se ji pravi zgodovina. Dejstvo je, da nihče ni gospodar absolutne resnice, da je naša narodna resnica razbita do take mere, da so eni morili druge za svojo resnico in v imenu svoje resnice. Pri iskanju odgovorov bomo morali zbrati toliko poguma in srčne moči, da se bomo srečali s svojimi mrtvimi in živimi nasprotniki. Šele po tem bomo lahko odpustili. Župan občine je svoj govor ob

posvetitvi znamenj zaključil s citiranjem Primoža Trubarja:
Ljubi moji Slovenci, podajmo si roke, saj nas je tako malo, bodimo strpni in dobrohotni med seboj. Slovenci smo privilegirani, da živimo v eni najlepših dežel na svetu.

Uredništvo

ZAHVALE

Gospod Herman Grudnik se je občini Šoštanj lepo zahvalil za izvedbo komemoracije na Goricah. Župan pa je prejel zahvalo s sledečo vsebino:
Vam in Vašim sodelavcem se pristrčno zahvaljujemo za ves trud, ki ste ga imeli s postavitvijo spominskega obeležja žrtvam poveljnih pobojev na Goricah nad Šoštanjem. Pristrčna hvala tudi za izrečene besede v Vašem govoru, v tolažbo svojcem nedolžnih pomorjenih.

S spoštovanjem
družini Pintar in Karner
Ložnica, 1995

Drage bralke,
dragi bralci

Z veseljem bomo objavili mnenja, ki nam jih boste poslali.

UREDNIŠTVO

PROSTOR IN PLAN

Kako gospodariti z občinskim prostorom

Razprave ob sprejemanju letošnjega proračuna občine Šoštanj so me napeljale na razmišljanje o pojmu planiranja na nivoju občine. Pregled postavk proračuna nam na svoj način omogoča vpogled v usmeritev razvoja naše občine. Že datum sprejetja letošnjega proračuna (sprejet je bil sredi avgusta) nam da vedeti, da je proračunsko planiranje za leto 1995 določalo kar življenje samo. Že začete naloge je pač treba dokončati. Pogled je pravzaprav že usmerjen v naslednje leto. Takrat bo potrebno preseči sedanji nivo sestavljanja planov porabe, ko se iz zbranih potreb in želja krajevnih skupnosti deli denar po principu vsaki KS nekaj. Tako nastane spisek, ki je še najbolj podoben planu komunalnega podjetja (vodovod tu, toplovod tam, kanalizacija spet drugje, itd.). Seveda je razumljivo, da so vse potrebe in želje ljudi iz KS popolnoma legitimne, vendar planiranje na tak način zgubi osnovni smisel, to pa je celovito usmerjanje oz. regulacija razvoja občine kot celote.

Nekdanji samoupravni sistem družbenega planiranja s poskusom totalne kontrole vseh segmentov družbe je planiranje res pripeljal do absurda in s tem nadel pojmu PLAN negativno konotacijo.

Vendar, če kje, potem je planiranje kot orodje potrebno uporabiti pri gospodarjenju s prostorom. PROSTOR je namreč lokalno in globalno omejena zadeva. Iz prostora se napajajo vse človekove aktivnosti in v prostoru človek pušča svoje sledi (arheologi iz teh sledi proučujejo kulturo izgubljenih civilizacij). Odnos do prostora nam veliko pove o razvojni stopnji neke družbe. Prav v odnosu do prostora se najbolj kaže naš razkorak do nekaterih zahodnih držav, kot so Švica, Avstrija ipd.

Vprašati se je treba, kaj lahko občina stori v smislu boljšega odnosa do prostora. Trenutno na območju občine Šoštanj še vedno velja (po statutu bo veljal največ dve leti) PROSTORSKI PLAN, ki je nastajal v času, ko si o samostojni Sloveniji in nato še svoji občini nismo upali niti govoriti. Prav v tem, veljavnem prostorskem planu najdemo med drugim zapisano zgodbo o propadu Šoštanja z okolico, ki bi se naj postopno stopili v tako imenovano "plansko celoto 04 - somestje Titovo Velenje in Šoštanj" (citat iz plana).

No prav, pa spremenimo plan, boste pomislili. Seveda, vendar ni tako preprosto kot se zdi. Treba je vedeti, da je bivša država za izgradnjo samoupravnega sistema družbenega planiranja, ki mu še vedno sledimo, vložila veliko denarja in zaposlila strokovnjake, ki so v zaključenih krogih obvladovali planersko stroko.

Danes so se po Sloveniji nekdanji številni Zavodi za urbanizem sesuli v male zasebne firme, ki še niso dorasle spremembam in nimajo znanja o planiranju v pogojih tržnega gospodarstva.

Nova generacija strokovnjakov pa zaradi pomanjkanja prakse tudi ne dobi priložnosti, da si dopolnjuje svoje znanje (šola za planiranje namreč pri nas ne obstaja).

Pri pripravi novega občinskega plana nas čaka tudi neizbežno pogajanje z državo. Upoštevati bo potrebno obvezna izhodišča prostorskega plana države, kjer je poleg kmetijskih zemljišč, komunalnih koridorjev itd. zajet tudi pridobivalni prostor premogovnika Velenje. Pogajanja za mejo pridobivalnega prostora bo nujno in neglede na politično sestavo takratnega vodstva države tudi naporno.

Upam torej, da bo občina (beri njena uprava) sposobna preseči nivo planiranja preko KS in bo preko novega občinskega prostorskega plana uspela dejansko celovito regulirati razvoj občine. Tako bodo tudi letni proračuni zgolj sredstvo za uresničitev s prostorom skladnega razvoja cca 96 km² velike občine Šoštanj.

Edi Vučina

NAŠE CERKVE

CERKEV SV. JAKOBA V TOPOLŠICI

Cerkev Sv. Jakoba je ena izmed šestih podružnic šoštanjske župnije. O njenem nastanku ni poročil, prvič pa se omenja leta 1545.

V vizitacijskem zapisniku škofa Scarlichija iz leta 1631 beremo, da so v cerkvi trije oltarji in nekaj zelo borne opreme. Vizitator pravi, da je cerkev potrebna prenove. Kaj so Topolščani naredili na vizitatorjevo priporočilo v 17. stol., ne vemo. Vemo pa, da so cerkev temeljito prezidali dvesto let kasneje, v času župnikovanja Ferdinanda Karga (1822 - 1848). Takrat je dobilo svetišče sedanjo obliko. V cerkev so l. 1842 postavili nov glavni oltar sv. Jakoba starejšega, ki stoji še danes. Stranska oltarja sv. Katarine in sv. Urbana iz l. 1864 sta delo podobarja Jožefa Vrenka iz Frankolovega. Najlepši in najstarejši del cerkvene opreme so orgle neznanega mojstra iz leta 1778. Kupljene so bile l. 1871 pri cerkvi Sv. Andraža nad Polzelo. Leta 1987 jih je obnovil orglarski mojster Anton Jenko iz Ljubljane.

Zunanjščina in streha na zvoniku sta bili pred leti obnovljeni. Notranjost pa še čaka obnove.

V cerkvenem stolpu se je zvonovoma iz let 1843 in 1844 v letu 1901 pridružil tretji zvon. Med drugo svetovno vojno so ostali brez vseh. Za kratek čas je v zvoniku visel le navček - cinklenkl, izposojen iz cerkve v Zavodnjah. Od leta 1965 ima cerkev zopet tri zvonove. Cerkev Sv. Jakoba je v ponos zdraviliškemu kraju Topolšica.

Jože Pribožič

FOTO: PETER MARINŠEK

NI RES, RES JE!

Ni res, da leta 1994 ni bila pričeta reforma lokalne samouprave, ampak je res, da je Zavod za statistiko RS maja 1995 še vedno naštel samo 62 občin.

Ni res, da v Šoštanju deluje urad za notranje zadeve, ampak je res, da lahko na občini Šoštanj dvignete registrsko tablico CE 14-84D.

Ni res, da je Tone Potočnik iz Zavodenj blagajnik svoje stranke, ampak je res, da ponuja strankin denar svojim bivšim kolegom, predsednikom KS.

Ni res, da so vsi člani LDS verni, ampak je res, da prejmejo nekateri obhajilo vsaj pred volitvami.

Ni res, da ta rubrika nima nobenega odziva, ampak je res, da se prizadeti ne upajo podpisati.

Ni res, da je Marjan Vrtačnik (picerija C.), član sveta občine Šoštanj, kupil nov avto z denarjem sejin, ampak je res, da v to sam verjame.

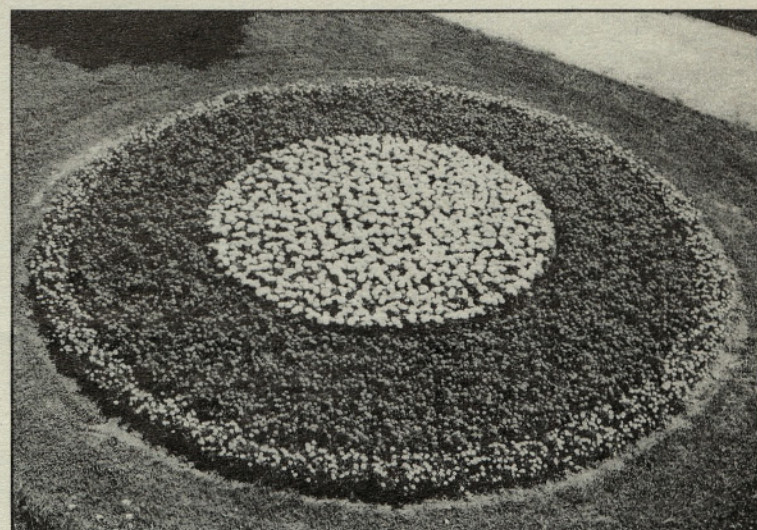

FOTO: JOŽE MIKLAČ

To ni gumb, kot bi človek na hitro pomislil. To je čudovit rožni vrtič ob bolnici v Topolšici. Bolniki ga občudujejo dan za dnem... To je šopek za vsakogar!

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA: 1000 SIT

NASLOV: LIST OBČINE ŠOŠTANJ, p.p. 4, 63325 Šoštanj

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg svobode 12, tel.: (063) 881-396 • Trg svobode 12, p.p. 4, 63325 Šoštanj • V.d. odgovornega urednika: PETER REZMAN • Urednik fotografije: PETER MARINŠEK • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠKA MENIH • Tisk: MARGINALIJA d.o.o.
Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-177/94-23/36 spada List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarifne številke 3 prometnega davka.

Tiskano na recikliranem papirju